

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/56/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314206118
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1314206118.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a členov senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a JUDr. Branislava Krála, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska ul. č. 5, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnír, s.r.o., Pajštúnska ul. č. 5, Bratislava, proti žalovanému: P. Š., Z. B. X. R.. Č.. XX, Q., zastúpený opatrovníčkou B. A., zamestnankyňou Okresného Q.L. B. D., o zaplatenie 5.394,19 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 21. augusta 2015, č. k. 21C/330/2014-96, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
Žalovanému sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.972,73 eur s úrokmi z omeškania zo splátok za obdobie od 16.03.2011 do 15.07.2012 vo výške 231,03 eur a 8,75 % ročným úrokmi z omeškania zo sumy 3.972,73 eur od 16.07.2012 do zaplatenia spolu s náhradou trov konania 323,50 eur a náhradou trov právneho zastúpenia vo výške 452,05 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že právna predchodkyňa žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaný uzavreli dňa 21.07.2009 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 6.500,- eur s pevnou úrokovou sadzbou do konečnej splatnosti úveru vo výške 17,30 % ročne. Žalovaný sa zaviazal splácať úver 36-timi splátkami vo výške po 233,69 eur mesačne vždy k 15. dňu kalendárneho mesiaca. Pre neplnenie dohodnutých mesačných splátok žalovaným riadne a včas nastala splatnosť celého úveru uplynutím dátumu konečnej splatnosti úveru dohodnutej zmluve, a to dňom 15.07.2012. Žalovaný plnil veriteľovi len čiastočne jednotlivými sumami v celkovej výške 4.302,56 eur, z ktorej bola na istinu započítaná suma vo výške 4.099,22 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, I. XX.XX.XXXX veriteľ postúpil žalovanú pohľadávku proti žalovanému na žalobcu. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba je čiastočne dôvodná. Nárok žalobcu je dôvodný len pokiaľ ide o zaplatenie 17 splátok úveru (od 13.03.2011) po 233,69 eur, t. j. v časti žalovanej istiny vo výške 3.972,73 eur. Vo zvyšnej časti žalovanej istiny vo výške 1.421,46 eur považoval nárok za premlčaný s poukazom na ust. § 100 ods. 1, § 101 Obč. zák., v spojení s § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s tým, že na premlčanie prihliadal ex offico. O príslušenstve pohľadávky súd prvého stupňa rozhodol podľa § 517 ods. 1, 2 Obč. zák., v spojení s § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z.. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a napadol ním výrok, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku zmenil tak, že

žalobe aj v tejto časti vyhovie. Nestotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že nárok vo výške 1.421,46 eur s prísl. je premlčaný. Uviedol, že na premlčanie je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, pretože ide o absolútny obchodno-závazkový vzťah zo zmluvy o úvere. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 MCdo 9/2014, sp. zn. 2 MCdo 3/2011, sp. zn. 6MCdo 4/2012, ako i na rozhodnutia krajských súdov (napr. rozhodnutie KS Banská Bystrica sp. zn. 15Co/132/2013, sp. zn. 15Co/28/2013, rozhodnutie KS Trnava sp. zn. 9Co/138/2013, rozhodnutie KS v Žiline sp. zn. 9Co/157/2013, rozhodnutie KS v Košiciach sp. zn. 3Co/266/2015, sp. zn. 5Co/167/2015 a pod.). V ďalšom vytkol súdu prvého stupňa aplikáciu § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., keď predmetné ustanovenie nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014, hoci žalobu podal na súd ešte dňa 13.03.2014, čím súd prvého stupňa porušil princíp právnej istoty, ako jedného zo znakov právneho štátu.

Odvolačný súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Žalobca v odvolaní nespochybňoval záver súdu prvého stupňa, že medzi účastníkmi konania vznikol spotrebiteľský právny vzťah, resp. nespochybňoval to, že žalovaný má v predmetnom právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa. Napokon aj jeho žaloba sa opiera o ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď v žalobe tvrdí, že zmluva o úvere spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obch. zák. a zák. č. 258/2001 Z.z.. Žalobca v odvolaní spochybňuje záver súdu prvého stupňa, že predmetný nárok (pokiaľ ide o istinu 1.421,46 eur s prísl.) je premlčaný, resp. že na premlčanie sa má vzťahovať právna úprava Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie úverových splátok za obdobie splatné od 15.08.2010 do 15.07.2012 v počte 24 a celkovej výške 5.394,19 eur. Odvolačný súd je zhodne so súdom prvého stupňa toho názoru, že žalovaný nárok (pokiaľ ide o istinu 1.421,46 eur s prísl.- t. j. splatné splátky za obdobie od 15.08.2010 do 12.03.2011) je premlčaný. Odvolačný súd poukazuje na to, že i keď je právny vzťah vzniknutý na základe úverovej zmluvy tzv. absolútnym obchodom, premlčanie treba posúdiť podľa Občianskeho zákonníka, lebo je to pre spotrebiteľa - žalovaného vzhlľadom na dĺžku premlčacej doby výhodnejšie (viď § 52 ods. 2 Obč. zák.). Použitie občianskoprávnej premlčacej doby v absolútnych obchodno-právnych vzťahoch majúcich spotrebiteľský charakter odobril aj Ústavný súd SR (I. ÚS 402/2013). Preto odvolacia námietka žalobcu o nemožnosti použitia právnej úpravy premlčania obsiahnutej v Občianskom zákonníku neobstoí. V danom prípade jednotlivé splátky úveru sa stali splatnými v období od 15.08.2010 do 15.07.2012 (teda ide o 24 mesačných splátok), pričom u každej z nich plynula samostatne premlčacia lehota od splatnosti každej splátky (§ 103 veta prvá Obč. zák.). Trojročná premlčacia doba pokiaľ ide o splátky za obdobie od 15.08.2010 do 12.03.2011) u každej z dlžných splátok uplynula dňom 15.08.2013, 15.09.2013, 15.10.2013, 15.11.2013, 15.12.2013, 15.01.2014, 15.02.2014). Premlčaná tak bola žalovaná istina vo výške 1.635,83 eur s prísl. (7 x 233,69 eur = 1.635,83 eur), teda nie iba istina vo výške 1.421,46 eur s prísl., keďže žalobca podal žalobu na súd dňa 13.03.2014, teda po uplynutí premlčacej doby ohľadne týchto splátok. Keďže odvolanie podal iba žalobca, odvolačný súd nemohol v jeho neprospech vyhodnotiť skutočnosť, že súd prvého stupňa za premlčanú považoval iba pohľadávku vo výške 1.421,46 eur s prísl. (a nie 1.635,83 eur s prísl.). K odvolacej námietke o prihladaní na premlčanie ex offo súdom (§ 5b zák. o ochrane spotrebiteľa), odvolačný súd uvádza, že ust. § 5b zák. č. 205/2007 Z. z. bolo do tohto zákona zavedené s účinnosťou od 01.05.2014 zákonom č. 102/2014 Z. z.. Odvolačný súd poukazuje na to, že napriek tomu, že samotné premlčanie má hmotnoprávny charakter, ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. má procesnú povahu vyplývajúcu z jeho znenia, keď toto ustanovenie normuje predovšetkým procesnú činnosť orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy. Na jeho základe sa súdu ako orgánu rozhodujúcemu o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy ukladá povinnosť v súdnom konaní z úradnej povinnosti prihladať na premlčanie v spotrebiteľských veciach, teda ide o konkrétny procesný postup súdu v konaní. Keďže ide o procesné ustanovenie, v prípade absencie prechodného ustanovenia platí, že súd postupuje podľa právneho stavu účinného v čase rozhodovania súdu. Vzhlľadom na skutočnosť, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa už ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. bolo účinné, súd prvého stupňa bol povinný aplikovať ho vo všetkých prebiehajúcich konaniach vrátane súdnych konaní začatých pred jeho účinnosťou, t. j. pred 01.05.2014, akým je aj konanie v prejednávanej veci. Odvolačný súd pre úplnosť poznamenáva, že zák. č. 250/2007 Z. z. je lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku ako lex generalis. Pokiaľ teda otázka prihladaní na premlčanie uplatneného nároku je v § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. upravená odlišne od § 100 ods. 1 Obč. zák., prednosť má špeciálna úprava zákona č. 250/2007 Z. z. a súd prvého stupňa nepochybil, keď podľa nej postupoval.

Z toho vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa je v jeho napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, z hľadiska odvolacích dôvodov vecne správny a preto ho odvolací súd v tomto výroku potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Ostatné (vyhovujúce) výroky rozsudku súdu prvého stupňa neboli napadnuté odvolaním a nadobudli právoplatnosť.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnému žalovanému nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.